

DRILLA, v. a. 1. II. (af ital. *Trillare*) Med sång eller på ett musikinstrument utföra en drill (se d. o. II). — *Drillande*, n. 4.

DRILLBORR, m. 2. Borr, som har skår åt ömse sidor, och användes för mycket fina hål.

DRILLBÅGE, m. 2. pl. — *bågar*. Båge eller stråke af fiskben, rotting eller stål, som tjänar att drifva omkring en drillborr.

DRILLHJUL, n. 5. Se *Ratt*.

DRILLNING, f. 2. 1) Handlingen, då man drillar (för begge verberna). — 2) Se *Drill*.

DRILLPLOG, m. 2. (åkerbr.) Ett slags plog, som begagnas för uppläggande af drillar, för rad-såning af rofvor och bönor, vid kupning af potäter och andra rotväxter, för uppkörande af fåror vid tegläggning, o. s. v.

DRILLSNÄPPA, f. 1. Fågelart af Snäppsläget, ofvan brungrå med svarta streck och fläckar, alla andra delar ifrån och med bröstet hvita, ofläckade.

DRILLVÄLT, m. 2. Vält, hvarmedelst efter fulländad sådd drillarne tillpackas.

DRINKÄRE, m. 5. — *KERSKA*, f. 1. Man, qvinna, som har den vanan att omätligt förtära starka drycker. Såges äfvt i fråga om brännvin, arack, rom, likör, hvilket icke är förhållandet med Drickare; jfr. d. o. — *Syn*. Bacchusbroder, Supare, Suput, Fyllhund, Fyllsvin.

DRINKERI, n. 5. sing. Se *Dryckenskap*.

DRISTA, v. n. eller **DRISTA SIG**, v. d. 1. Våga, töras. *Jag d-r ej (att) göra det*. Brukas äfv. någon gång aktivt, t. ex.: *Det d-r jag ej*, hvilket dock rätteligen bör betraktas såsom ett elliptiskt talesätt i st. f. *Det d-r jag ej göra*. — *Syn*. Se *Våga*.

DRISTELIGEN, adv. Se *Dristigt*.

DRISTIG, a. 2. Se *Djerf*.

A n. m. Skilnaden emellan *Dristig* och *Djerf* är den, att *Djerf* ofta brukas i dålig mening, men *Dristig* sällan.

DRISTIGHET, f. 3. Se *Djerfhet*. *Taga sig den d-en att . . .*, talesätt, som brukas af artighet, då man tillåter sig friheten att göra något, som möjligen af en grannlyckt person kunde illa upptagas.

DRISTIGT, adv. På ett dristigt, djerft sätt, med dristighet, frimodigt. *Stig d. fram och frukta dig icke*.

DROG, dråg, m. 5. (fr. *Droque*) 1) Rå apoteksvara, äfv. rätt färgstoff. — Skrifves äfv. *Droque*.

DROGIST, drågi'st, m. 5. En, som handlar med droger. — Skrifves äfv. *Droquist*.

DROJETT, dråjätt, n. 5. Ett slags tyg, antingen hel- eller halvesiden, eller halfylle, och af flera olika sorter. — *Ss. D-fabrik, -väfva-re*, m. fl.

DROMEDAR, -- är, eller **DROMEDARIE**, -- ärie, m. 5. 1) Djur af Kamelsläget, liknande kamelen, utom att det blott har en pucker samt är mindre och svagare, men deremot snabbare. *Camelus Dromedarius*. — 2) (fig. fam.) En mycket stor, tung, trög och lunsig person. — Uttalas i denna bem. af gemene man *Drummeldarie*, hvaraf förmodligen *Drummel* uppkommit.

DRONT, dränt, m. 2. Ett numera utgåenget fågelsläkte på öarna Bourbon och France. Liknade till formen en kalkon, men kunde ej flyga. *Didus ineptus*.

DROPP, n. 5. 1) Drypande, isynnerhet ifrån ett tak. *Akta dig för d-et*. — 2) Ställe, der det dryper ned, isynnerhet ifrån tak. — Bildar sammansättningen *Takdropp*.

DROPPA, f. 1. **DROPPE**, m. 2. Liten del af ett flytande ämne, hvilken bildat sig i klotform. *Liten, stor d. En d. vatten. vin. Falla i d-ar*. Hyperboliskt säges: *Icke en d., icke det ringaste*. (Ordspr.) *Det är som en d. i hafvet*, det förslår ingenting. — Bildar flera sammansättningar, såsom: *Vatten-, Vin-, Regn-, Blod-, Bläckdropp*. — **DROPPAR**, pl. (med.) Benämning på vissa läkemedel i flytande form, som i anseende till deras styrka gifvas i ganska liten dosis, vanligen ett visst antal droppar. *Hoffmans d. Prinsens gula d. — Ss. Droppform, -formig, -formighet*.

Anm. *Droppe* är den ursprungliga, egentligen rätta formen; men *Droppa* har numera äfven vunnit häfd, helst i högre och poetisk stil.

DROPPA, v. n. 1. Falla i droppar. *Regnet d-r ned*. — 2) (mindre ofta) Drypa.

DROPPBAD, n. 5. Det slags bad, då badvattnet ifrån en viss höjd nedledes på kroppen droppvis.

DROPPFAT, n. 5. Fat, som sättes under på något ställe, der det är dropp.

DROPPFRI, a. 2. Fri för dropp. *D-tt tak. — Droppfrihet*, f. 5. — *Droppfritt*, adv.

DROPPIS, m. 2. Drypande vatten, som frusit till is.

DROPPRÄNNA, f. 1. (föga brukl.) Se *Takrännna*.

DROPPSTEN, m. 2. Ett slags sten, som bildas af vatten, hvilket nedtränger i bergsklyftorna och upplöser kalken, samt afsätter den åter, då vattnet afundstar; rörförmig, blåsig, tät; till färgen hvit, grå, gul. Kallas äfv. *Stalaktit*.

DROPPSVAFVEL, n. 5. sing. Benämning på det svafvel, som vid destilleringen utsippar tvärs igenom jernkolfvens massa, och är renare än det i kolfven samlade, som kallas *Stängsvafvel*.

DROPPTAK, n. 5. Litet skärmtak, till skydd för droppet ifrån ett ofvanför varande tak.

DROPTALS, **DROPPVIS**, adv. I form af droppar, såsom droppar, droppe för droppe, räknadt i droppar. *Falla d. Hälla d. Intaga ett medikament d.*

DROPPVIN, n. 5. Vin, beredt af drufsaff, som före pressningen dryper af fullmogna drufvor och värderas högre än det, som erhålles genom pressning.

DROSKA, drå'sska, f. 1. 1) Ryskt fyrehjuligt åkdon, med ett långt, stoppadt säte löpande längs-efter, på hvilket den åkande sitter grensle, liksom till häst, och så lågt, att man kan upptaga direkt från gatan; drages af två hästar, den ena inom fimmerstänger, med en hög, hvälfd båge öfver halsen, den andra inom remmar, på sidan. — 2) (i det öfriga Europa) Ett slags lätt, öppet åkdon med fyra låga hjul. — Skrifves äfv. *Droschka, Droszka*.

DROSOMETER, dråsåmér, m. 2. pl. — *metrar*. Instrument att mäta myckenheten af fallen dagg. *Daggmätare*.

DROSSA, **DROSSE**, se *Dråsa, Dråse*.

DROST, dråst, m. 5. En magistratsperson på landet, i vissa trakter af Tyskland, ungefär detsamma som en Amtshauptmann i Sachsen. Kallas *Landdrost*, om han är styresman för en hel trakt eller provins, ungefär svarande mot landshöfding hos oss.

DROTS, dråts, m. o. n. 3. (I Sverige, under Medeltiden) Rikets högste civile embetsman, och den som på konungens vägnar hade uppsigten öfver värden af alla kronans gods, inkomster och